820/09

Den 25. maj 2009 blev i sag nr. 74.816:

xxxxx xxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Danske Forsikring, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt tyveri som simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for kontanter.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning for kontanterne under henvisning til, at det ikke anses for godtgjort, at der er tale om ran i forsikringsbetingelsernes forstand. Selskabet har over for nævnet desuden henvist til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 5/11 2001 modtog telefonisk anmeldelse fra klageren, der oplyste, at han den 4/11 2001, mens han stod ved bussen i lufthavnen på Tenerife havde fået stjålet sin pung indeholdende 6.050 kr. i kontanter.

Af selskabets udskrift af den telefoniske skadeanmeldelse modtaget den 5/11 2001 fremgår:

> "Skadebeskriv.
> Ft. står ved bussen i lufthavnen - hans pung forsvinder fra lomme - ft. ser ikke tyveriet ske direkte - pungen kommer efterfølgende til veje igen hos politiet."

Klageren har i klageskrivelse af 6/10 2008 til nævnet anført følgende:

"Den 04.11.2001 blev jeg bestjålet min pung i lufthavnen på Tenerifa. Jeg råbte 'stop tyven', og så damen. Efterfølgende blev der optaget en politirapport, og pungen blev fundet på dametoilettet uden penge.

Da vi kom hjem fra ferien meddelte jeg mit forsikringsselskab telefonisk omkring tyveriet. De fortalte mig at forsikringen ikke dækkede, og at der ikke var noget at gøre. Dette på trods af mit opråb. Vi talte ikke om, jeg havde set nogen person.

Efter en artikel i Jyske Vestkysten den 20.07.2008 vedrørende TV2's udsendelse i Basta har jeg bedt om, at få sagen genoptaget. Da jeg talte med T.B., kunne jeg ikke finde politirapporten, men har nu fundet den. Jeg kan ikke garantere, at jeg har set tyven, men ser en dame bag mig, der ikke var med i bussen. Hende formoder jeg er tyven.

I brevet af den 16.09.2008 fra Topdanmark afviser de nu sagen med baggrund i, at tyveriet er sket mere end 3 år efter. Dette synes jeg er urimeligt, da de i første omgang afviste sagen, og jeg tog deres konklusion for gode varer. Derfor synes jeg, at det er urimeligt, at forældelsesfristen gøres gældende i denne sag, da jeg først bliver bekendt med fejlkendelsen i artiklen fra Jyske Vestkysten.

Ifølge udsendelsen i Basta er det heller ikke afgørende, om man kan genkende tyven, og jeg føler under ingen omstændigheder, at jeg har handlet uansvarligt, da jeg havde min pung i baglommen i bukserne.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At forsikringsselskabet dækker tyveriet og udbetaler mig tabet på 6050,00 kr."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 5/11 2008 til nævnet bl.a. anført:

"Den 5. november 2001 anmeldte klager telefonisk til selskabet, at hans pung var blevet stjålet fra hans lomme, mens han stod ved bussen i lufthavnen på Tenerife. Klager oplyste i den forbindelse, at han ikke så tyveriet ske direkte og at pungen uden kontanter efterfølgende var kommet til veje hos politiet.

Selskabet afviste at dække tyveriet at kontanterne, da der var tale om simpelt tyveri.

Den 28. september 2008 kontaktede klager selskabet igen, denne gang med en anden forklaring på hvordan tyveriet var sket. Klager oplyste i denne omgang, at han havde råbt stop tyven og at han nærmest kunne udpege gerningsmanden.

Det var først i forbindelse med klagers henvendelse i september 2008, at klager fremsendte en kopi af politirapporten til selskabet. Af rapporten fremgår, at der er tale om tyveri og at pungen er kommet til veje. Der står ikke nævnt noget i politirapporten, der beskriver det hændelsesforløb som klager har oplyst ved sit brev fra den 10. september 2008.

Selskabet afviste igen at dække skaden, dels ud fra klagers første forklaring omkring hændelsesforløbet, hvorefter der ikke var dækning for skaden og dels ud fra, at skaden var forældet efter Forsikringsaftalelovens § 29. Krav der er grundede i forsikringsaftalen forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaver fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Det betyder, at skaden er forældet ved udgangen af 2003, da klager havde kendskab til sit krav, skaden blev anmeldt, selska-

bet havde de nødvendige oplysninger til bedømmelse af kravet og klager havde kendskab til kravet samt til at kravet var gjort op. Såfremt klager ikke havde kendskab til at kravet var forfaldet, ville det under alle omstændigheder være forældet senest november 2006.
…
Vi fastholder vores afvisning
Da klager ved sin første beskrivelse af hændelsesforløbet har oplyst, at hverken han eller andre har bemærket at gerningsmanden tog pungen med kontanter, ikke har set den pågældende gerningsmand være i besiddelse af pungen og heller ikke har bemærket særlige omstændigheder i forbindelse med tyveriet, fastholder vi vores afvisning og kan ikke tilbyde at yde erstatning i sagen.

Derudover er sagen forældet efter Forsikringsaftalelovens § 29 og vi kan derfor ikke behandle sagen yderligere."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a., at forsikringen ikke dækker tyveri af rede penge ved simpelt tyveri. Simpelt tyveri defineres som tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale.

Forsikringsbetingelserne indeholder desuden følgende bestemmelser:

"4.8 Røveri, overfald mv.

4.8.1 Forsikringen dækker:
…
4.8.1.2 Tyveri af genstande i sikredes umiddelbare nærhed,
- hvis tyveriet er bemærket af sikrede eller en anden i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkelig gøres anskrig, eller

- hvis tyveriet kan bevidnes af en anden tilstedeværende."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at klageren har haft kundskab om et eventuelt krav og om, at det er forfaldet i 2001. Et eventuelt krav er derfor forældet ved udgangen af 2003 i henhold til den dagældende toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. Da klagen først er indbragt for nævnet ved klageskrivelsen dateret 6/10 2008, kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Nævnet bemærker endvidere, at det i den foreliggende sag ikke er godtgjort, at klageren bemærkede tyveriet i gerningsøjeblikket eller så gerningsmanden være i besiddelse

af pungen. Da der heller ikke i øvrigt er godtgjort andre særlige forhold ved tyveriet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har anset det passerede som simpelt tyveri og ikke som ran.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen